

изчезването на чантата. Като лудъ изкочилъ той тъй както билъ съ насапунена брада. Пасажери се били струпали на палубата, наблюдавайки съ очудване необикновенното зрелище. По главната мачта се катерила маймуната съ полуотворена чанта въ уста. Присигналъ млѣкаря и се спрѣлъ вцепененъ въ подножието на мачтата. После като вдигналъ рѣще, започналъ да повтаря съ отчаянъ и затрогващъ гласъ:

— „Маймунке моя! Повърни ми съкровището! Това е плодътъ на моя дългогодишенъ трудъ!“...

Но маймуната нищо не чувала. Като се настанила на върхътъ на мачтата, тя отворила чантата, почнала да изважда една по една златнитѣ монети, разглеждала ги на слънцето и ги захвърляла далечъ въ морето. Тоза тя вършела най-спокойно, но тъй сръчно и тъй бързо, шото млѣкаря като разбралъ, че не следъ много време не ще остане нито една отъ монетитѣ, престаналъ да се моли и избухналъ въ дивъ гнѣвъ, проклинайки маймунката и нейния стопанинъ.

Едно моряче, което наблюдавало цѣлата сцена, съжалило бедния млѣкарь и започнало да се катери къмъ маймунката по едно странично вжже. Когато маймунката забележала морячето близо до себе си, пустнала чантата въ краката на обезумѣлия отъ преживѣлия ужасъ млѣкарь, съ чудна ловкостъ се спуснала по вжжето долу и се загубила изъ кабинитѣ. Млѣкарьтъ се спусналъ да събира разпрѣснатитѣ монети изъ палубата. Следъ като ги събралъ той започналъ да ги брои.

Между пасажеритѣ, като съпжтникъ билъ случайно и единъ отъ клиентитѣ на млѣкаря. Той се приближилъ до млѣкаря и започналъ да го наблюдава мълчаливо, дочаквайки да изброи паритѣ си.

— Наполовинъ!... Половината отъ моятъ спестенъ трудъ отиде на дъното на морето!“... промѣлвилъ едва чуто съкрушениятъ млѣкарь.

— Нищо чудно отъ това, драги мой!“—се намѣсилъ стоящиятъ до него пасажеръ. Водата, която пада отъ небето, чрезъ тревата отива въ млѣкото на животнитѣ. Паритѣ които сме ти дали за водата, отидоха пакъ въ водата. Маймунката само дойде да имъ спомогне да отидатъ тамъ“....

Отъ италиански побългарилъ: Г. Сарайдаровъ.

Умното дете.

Майката: (къмъ гоститѣ) Моя Ваню е много умно дете. Той купува всичко отъ бакалина и до сега не е загубилъ нито една монета.

Ваню: Да, мамичко, но бакалина каза, че нѣма да ни дава повече на вересия до като не му платимъ всичко, което сме взели до сега.